

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 46/Fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 28 de novembre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4785/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inconstitucionalitat de l'ecotaxa. Fascicle 1
 - 2) RGE núm. 4786/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destí de la finca d'Es Torretó a Menorca. Fascicle 1
 - 3) RGE núm. 4874/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres del port de Sant Antoni de Portmany. Fascicle 1
 - 4) RGE núm. 4877/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferències en matèria de benestar social. Fascicle 1
 - 5) RGE núm. 4878/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalitat del conveni signat amb la Universitat Carlos III. Fascicle 1
-

6) RGE núm. 4879/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del conveni amb la Universitat Carlos III. Fascicle 1

7) RGE núm. 4872/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya per evitar la retolació comercial en llengua estrangera. Fascicle 1

8) RGE núm. 4875/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a edició i subministrament d'un llibre sobre patrimoni modernista a les Illes Balears. Fascicle 1

9) RGE núm. 4866/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a jornada d'anàlisi sobre salut mental. Fascicle 1

10) RGE núm. 4818/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a comercialització de productes amb l'etiquetat de "biològic" o "ecològic". Fascicle 1

11) RGE núm. 4873/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients iniciats respecte dels "manteros". Fascicle 1

12) RGE núm. 4876/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep S. Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pista d'aventures a Menorca. Fascicle 1

13) RGE núm. 4795/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients sancionadors. Fascicle 1

II.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2001, amb l'esmena a la totalitat RGE núm. 4844/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i fixació de les quantitats globals. Fascicle 1

III.- Debat de l'esmena a la totalitat, RGE núm. 4845/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 4495/00, de diverses mesures tributàries, administratives i de funció pública. 2002

III.- Debat de l'esmena a la totalitat, RGE núm. 4845/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 4495/00, de diverses mesures tributàries, administratives i de funció pública.

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Prosseguim l'ordre del dia del plenari d'avui, i el punt tercer i darrer és el debat de l'esmenta a totalitat, amb devolució al Govern, 4845, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei 4495, de diverses mesures tributàries, administratives, de funció pública i econòmiques.

Per defensar l'esmena... El Govern vol intervenir? No? Per defensar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Mabel Cabrer, en representació del seu grup, té un temps de 15 minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, veig que aquest debat no mou ni els consellers ni el president de la comunitat autònoma, com tampoc no els ha mogut avui matí, que la veritat és que han estat absents, però bé, procuraré fer la defensa d'una qüestió

tan seriosa com és una esmena a la totalitat a un projecte de llei presentat pel Govern.

Senyores i senyors diputats, l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular a la Llei d'acompanyament té una motivació clara i concreta. Aquesta llei és un autèntic acompanyament als pressuposts, els fa companyia de veres, Sr. Conseller. Si els pressuposts ja hem vist que són bastant desil·lusionants, la Llei d'acompanyament és una llei que no té pràcticament cap contingut, i el poc que té en alguns aspectes és intel·ligible. Per tant, la nostra esmena de devolució es fonamenta no tant en el que hi ha sinó principalment en el que no hi ha: no contempla cap deducció autonòmica a l'impost sobre la renda de les persones físiques, no contempla cap mesura nova que beneficiï el nostre teixit econòmic i, en definitiva, en tants d'anys a l'oposició i en un any i mig de govern es nota a falta il·lusió i innovació, es nota a faltar dinamisme.

En efecte, la Llei d'acompanyament, la Llei de mesures tributàries, administratives i de funció pública, conté o regula únicament tres aspectes i cap sense una importància destacable. Per una banda, com a mesures fiscals l'únic que fa és una reorganització de taxes sobre el sector del joc i en modifica o crea unes altres, i arriba un moment que es fa complicat aclarir-se amb tantes modificacions, i tal vegada es

faria necessari fer un text refós de la Llei de taxes de la comunitat.

Per altra banda, aquest projecte de llei d'acompanyament conté unes normes sobre procediments administratius, en concret sobre les durades dels procediments administratius que sincerament els he de dir que m'ho expliquin perquè no entenc res. Mirin, l'any passat, durant la tramitació parlamentària de la Llei d'acompanyament, el Grup Parlamentari Socialista va presentar una esmena parlamentària per regular precisament això; l'esmena es va aprovar i resulta que un cop aprovada la Llei l'esmena estava malament i els juristes no s'aclarien amb els temes dels terminis per resoldre els procediments. Enguany, crec que era durant la tramitació de la llei famosa de les conselleries, varen voler introduir una esmena *in vocce* per corregir això, i el nostre grup s'hi va oposar perquè a una llei que l'únic que feia era modificar la Llei de règim jurídic de la comunitat autònoma, pretendre ficar això era una barbaritat legislativa i un nyap. I ara, amb aquest nou projecte de llei, vostès pretenen corregir la Llei d'acompanyament de l'any passat, però la veritat és que hauria de pujar el conseller i m'ho hauria d'explicar, perquè miri que m'he passat temps intentant entendre res, però sincerament no ho entenc. He consultat amb altres juristes i no ho entenc.

Mirin, els articles 17, 18 i 19, que regulen això de la durada dels procediments, s'han de connectar amb la disposició addicional primera, la disposició addicional segona, la disposició transitòria i una disposició derogatòria que deroga allò de l'any passat però només a mitges, i a tot això tots uns annexos sobre procediments. Jo els rept ara, amb exemples concrets, que m'esbrinin el termini per resoldre els procediments i sé cert que ningú no encertarà. Això de la seguretat jurídica i de la garantia de l'administrat fa rialles, amb aquest jeroglífic. Però tot això en aquesta cambra està a punt d'aprovar, la llei del govern que dona un termini perquè el projecte de llei de regulació de l'Administració, i per tant jo els pregaria que suprimeixin aquests articles i ho regulin en aquesta futura llei més coherentment tant en la forma com en el seu fons.

I el darrer punt que regula aquest llei d'acompanyament són normes de funció pública que al nostre judici no presenten problemes, però que en canvi sí que presenten una deficiència: no diuen res de res de les futures oposicions que la veritat és que s'estan fent eternes.

Res més conté la Llei d'acompanyament. Bé, conté una petita cosa més, i és que la seva disposició addicional tercera ajorna fins a l'1 de gener del 2002 l'aprovació del sistema definitiu de finançament dels consells quan tenim una llei de consells insulars que dona un termini de sis mesos per presentar aquest projecte de llei de finançament definitiu. Com va dir el conseller d'Hisenda a una pregunta oral que li vàrem fer en aquest parlament, aquesta disposició addicional era una previsió, perquè quan es va fer el Projecte de llei encara no estava aprovada la Llei de consells, però ara ja no té sentit; per tant supòs que presentaran una esmena de supressió d'aquesta disposició addicional tercera.

Fins aquí la regulació del Projecte de llei d'acompanyament als pressuposts per al 2001. Com veuen, res important; allò important, per al nostre grup, per al Partit Popular, és precisament aquesta absència de contingut. Per a nosaltres l'absència de mesures fiscals que beneficiïn els nostres ciutadans, l'absència de cap mesura d'aquestes, fan mereixedora aquesta llei d'una esmena a la totalitat, de devolució, i en aquest sentit el Partit Popular, el Grup Parlamentari Popular, hem presentat esmenes parcials que per una banda contenen mesures fiscals beneficioses per als nostres ciutadans i, per altra, estan contemplades dins el nostre programa electoral i s'haurien duit endavant si nosaltres haguéssim governat.

En primer lloc proposam la creació de noves deduccions autonòmiques a l'impost sobre la renda de les persones físiques. La majoria de comunitats autònomes avancen dins l'autonomia financera i creen noves deduccions. Nosaltres, a Balears, ens hem quedat aturats. Des del Grup Parlamentari Popular proposam que es creïn tres noves deduccions autonòmiques. La primera es tractaria d'una deducció per a les unitats familiars on un dels cònjuges només fa tasques no remunerades a la llar familiar; en definitiva, una deducció per a les mestresses de casa; es tracta d'una ajuda petita, però una ajuda de protecció de la família i sobretot del reconeixement social de les tasques de les mestresses de casa i, evidentment, només per a les unitats familiars amb rendes més baixes. La deducció autonòmica que proposam seria de 20.000 pessetes i només afectaria les unitats familiars amb una base imposable de menys de 2 milions de pessetes i que tinguin almanco dos fills. Es tracta d'una proposta electoral que ja s'ha posat en marxa a altres comunitats autònomes del Partit Popular, com és el cas de la comunitat de València.

La segona deducció autonòmica que proposam i que contenia el nostre programa electoral és una deducció per al naixement o adopció de fills dins l'exercici, 25.000 pessetes per a cada fill nascut o adoptat dins l'exercici i només també per a les famílies de renda més baixa. Es tracta d'una deducció que ja està en marxa a moltes comunitats autònomes per fomentar la natalitat i, sobretot, com a mesura de protecció social per a les famílies amb rendes baixes que veuen incrementades les seves despeses familiars que tot naixement o adopció d'un nin comporta.

I la tercera deducció autonòmica prevista en el nostre programa i que hauria d'haver contingut aquest projecte de llei d'acompanyament, es tracta d'una deducció per donacions destinades a la protecció del patrimoni històric i cultural o per donacions destinades a la investigació i al desenvolupament. Es tracta d'una deducció que fomenta les donacions per un bé tan important com és el nostre patrimoni i que en cap cas suposa minvar els ingressos tributaris de l'Administració perquè aquesta es veu compensada amb les donacions per al nostre patrimoni o per a la investigació. Proposam així una deducció d'un 10% de les quantitats donades a les administracions públiques de les Illes Balears per a aquests finalitats.

En definitiva, tres noves deduccions autonòmiques que jo crec, Sr. Conseller, que per a vostè són actes de sobirania nacional, però que en lloc d'apujar els impostos els davallen un poc. Per tant, des del nostre grup sol·licitam la devolució de la Llei d'acompanyament, precisament perquè el seu text inicial contengui aquestes mesures socials i continuem avançant en una línia de progrés i no de retrocés.

Una altra mesura econòmica que proposa el Grup Parlamentari Popular i que considera que aquest és el moment de regular-ho, va referida al petit comerç, i més en concret a les empreses familiars. El nostre programa electoral proposava com a una de les mesures més importants dins l'àmbit econòmic una regulació legal de les empreses familiars amb la finalitat d'establir un marc normatiu d'ajudes fiscals i de mesures concretes en matèria de noves tecnologies i de formació. Precisament en aquest moment, on el tema de la regulació del comerç és un tema polèmic, que enfronta fins i tot als distints partits del pacte d'esquerres, creim que una proposta com aquesta d'una llei pròpia de l'empresa familiar no és un tema partidista, sinó que creim que és un sector a protegir per tots els partits polítics i, sobretot, és donar resposta als problemes que pateixen. Per això creim que molts d'aquests problemes podrien anar minvant amb un marc d'ajudes fiscals, tecnològiques i formatives, i precisament ara seria el moment adequat de fer aquesta regulació, perquè ens trobam quasi a la meitat de legislatura i haurem de sumar tot el temps de tramitació parlamentària que qualsevol projecte de llei comporta. Per tant, el Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena a la Llei d'acompanyament per tal que el Govern, en un termini de sis mesos, presenti al Parlament un projecte de llei que reguli les empreses familiars.

I ja per acabar, la darrera mesura que al nostre judici hauria d'haver contemplat aquest projecte de llei, del qual sol·licitam la devolució, és la baixada de l'impost de transmissions patrimonials del 7 al 6%, i en aquest sentit hem presentat una esmena parcial a aquesta llei, per davallar el que vostè varen apujar injustificadament. Ja li vaig dir l'any passat: el programa electoral del nostre partit proposava precisament el contrari al que vostès varen fer apujant l'impost, el nostre programa proposava precisament abaixar el tipus de gravamen de l'impost de transmissions patrimonials pel que fa als habitatges, i sense que això hagués implicat necessàriament una pèrdua de recaptació perquè aproximaria el valor real de l'immoble al valor escripturar. No entraré més en aquest debat d'aquesta pujada que varen fer, perquè ja va ser objecte de debat en el seu moment, però sí li anunciï que hem presentat una esmena en aquest sentit motivada precisament en el fet que el nostre compromís amb els nostres electors era precisament fer el contrari al que vostès varen fer.

I en darrer lloc, el Grup Parlamentari Popular ha presentat una esmena parcial per tal d'evitar el buit normatiu que ha suposat la impugnació davant el Tribunal Constitucional de la Llei de consells insulars. La Llei de consells ha estat impugnada i, en conseqüència, suspesa la seva aplicació pel que fa a determinats articles que constitueixen el seu nucli fonamental. Per altra banda, amb aquesta llei es deroga tota la llei anterior de consells, la de l'any 89, i en conseqüència ens trobam amb la

paradoxa que, ara per ara, no tenim cap llei de consells a aplicar, ni la del 89 ni l'actual, que ha estat suspesa en determinats articles, és a dir, hem tornat 15 anys enrere. A més a més, la derogació expressa de la Comissió Insular d'Urbanisme o la de Patrimoni Històric, fa que encara que es puguin considerar vigents per aplicació de la disposició transitòria primera, hi hagi molts de dubtes jurídics sobre el fet si, per exemple, els dos famosos representants del Govern en aquesta comissió continuen formant-ne part o no. El buit legal per una banda i els dubtes jurídics per altra fan necessari, al nostre judici, que la Llei d'acompanyament contengui una previsió per tal d'evitar una inseguretat jurídica en una qüestió tan important com és una de les nostres institucions estatutàries. Per això proposam que mentre no es resolgui el recurs d'inconstitucionalitat quedi en suspens aquesta llei sencera de tal forma que almanco continuem amb la Llei del 89 i evitem així un buit legal il·lògic.

En conclusió i per finalitzar, vull reiterar que la nostra esmena a la totalitat, de devolució d'aquest projecte de llei, té el seu fonament en el fet que es desaprofita inútilment una llei per adoptar mesures de caire fiscal que nosaltres creim necessàries per als nostres ciutadans. La Llei d'acompanyament és una llei que en tramitar-se conjuntament amb els pressuposts s'aprova ràpidament, en tan sols dos mesos, i aquest projecte que vostès ens presenten és molt decebedor, perquè és una llei buida de contingut, i per això proposam la devolució, perquè s'ampliï amb noves deduccions autonòmiques sobre l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb una regulació fiscal de l'empresa familiar, amb una rebaixa de l'impost de transmissions patrimonials i amb una regulació coherent dels consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer en nom del Grup Popular. Sr. Conseller, vol obrir una qüestió incidental? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que allò que és decebedor és veure el contingut de l'esmena a la totalitat de la Llei d'acompanyament. En definitiva crec que no s'aporta res, crec que es fan afirmacions buides de contingut, i fins i tot es planteja una crítica que diu -a més, a la presentació d'aquesta esmena que es va fer per part del Partit Popular als mitjans de comunicació- que érem l'única comunitat autònoma que no introduïa noves desgravacions fiscals. Ja he demostrat avui matí que això no era així, que altres comunitats autònomes el que fan és aplicar desgravacions durant un any i després les van renovant, i nosaltres les mantenim en el temps.

Jo he mirat el programa electoral del Partit Popular, i els he de reconèixer que he estat incapaç de trobar les mesures fiscals que ells diuen que aplicarien, he estat incapaç, i miri que les he llegit, i quan un va al capítol d'IRPF el programa del Partit Popular diu que s'ha d'actuar no sobre les tarifes, sinó sobre les

deduccions; no en cita cap, només parla i només n'hi ha una que fa referència i té connexió amb les tres que ha dit: la deducció per donatius en matèria de patrimoni històric, és a dir, en definitiva aquesta deducció que s'han tret -que jo crec que té un cert caràcter sexista- de deducció a dones no remunerades que facin feines a la llar familiar, que ha dit que s'aplica a les comunitats autònomes del PP, només s'aplica a una comunitat autònoma, una, la comunitat autònoma del País Valencià, i després la del naixement de fills; aquesta sí que s'aplica a altres comunitats autònomes governades pel PP; a Galícia s'aplica; jo ja li he dit avui matí, nosaltres no crec que estiguem en un..., primer, dubt molt que això sigui una política de foment de la natalitat, ho dubt molt, i segon, si fos així crec que aquest govern no està per fomentar polítiques de natalitat.

Miri, el tema de transmissions patrimonials. El seu programa parla de disminuir la càrrega de l'adquisició d'habitatges, però fa un raonament com a mínim curiós, i diu: "No podem ocultar que hi ha existència de molts de doblers negres que tenen refugi en el mercat immobiliari", i la conclusió que es treu és que si es baixa l'impost de transmissions, aquests doblers negres afloraran i la diferència entre el valor declarat per un habitatge i el valor real disminuirà. Vostè creu que això és així?, vostè pensa que una persona que té doblers negres, pel fet de disminuir-li un punt de transmissions patrimonials, un, aflorarà uns doblers negres que li poden suposar una acta d'inspecció i haver de pagar el 30 o el 40% d'aquests doblers negres? Jo crec que no, jo crec que és poc seriós, això. En definitiva, no puc estar d'acord amb aquest raonament.

Miri, vostè no ha parlat de moltes coses que estan dins la Llei d'acompanyament. Vostè no ha parlat, i té una importància relativa, però jo crec que té una importància, si vol, si més no simbòlica, del tema d'una reducció d'actes jurídics documentats en el que fa referència a una disminució dels costos dels avals per a les petites i mitjanes empreses a Isba. Jo crec que això és una mesura petita, però una mesura que està en concordança amb diferents actuacions que s'han duit a terme, com és per exemple el conveni firmat amb Isba i onze entitats financeres que ha permès disminuir els costos dels avals juntament amb una política de disminució de despesa, sobretot despesa de persona, que hi havia a Isba. Per tant les petites i mitjanes empreses es podran aprofitar d'una millora en el seu finançament.

Tot el que fa referència a la reordenació de la tributació en el món del joc ve bàsicament motivat per una major facilitat de la recaptació, menor pressió fiscal indirecta als empresaris i, en definitiva, això són peticions que se'ns han fet per part del sector. A més n'hi ha una que és la deflactació de les tarifes dels impostos del bingo.

Hi ha altres mesures que fan referència a taxes, que reordenen.

I després deia vostè que no entenia els articles 17, 18 i 19. Miri, jo crec que estan bastant clars. Hi ha un annex a la mateixa llei on es marca i s'aclareix el tipus o l'efecte del silenci administratiu, i en definitiva, si vostè no ho vol veure així, del que es tracta és de donar una major seguretat jurídica i adaptar

la normativa reguladora dels procediments administratius a la normativa bàsica estatal.

Tema de funció pública. Em diu exactament el mateix que l'any passat, em diu que no es parla de quan seran les oposicions. Jo crec que..., a la Llei ha de sortir quan seran les oposicions? Jo crec que la Llei deixa clar com han de comptar i com han de computar o quin serà el sistema de selecció a l'Administració pública.

Miri, tenc ganes de detenir-me un moment aquí perquè crec que és molt aclaridor el que els explicaré ara d'allò que és l'accés a la funció pública. Aquí hi ha hagut tres convocatòries de selecció des de l'any 83. Les dues primeres es dugueren a terme l'any 90 i l'any 91, en què es va utilitzar el sistema de concurs oposició, i la tercera es va dur a terme l'any 1993 mitjançant el sistema d'oposició lliure. Es va convocar una quarta convocatòria general l'abril del 99 que, mirin si els pareix raonable aquest tema: d'un total de 100 punts, la fase de concurs suposava 45 punts, de manera que la fase d'oposició quedava limitada a 55; la puntuació màxima que es podia obtenir per aquest concepte eren 35 punts, serveis prestats. Això què vol dir? Això vol dir que una persona que no havia fet feina mai a l'Administració, mai, es presentava a l'examen per entrar a l'Administració autonòmica i treia un 10, un 10, en comparació amb una altra persona que, havent fet feina nou mesos a l'Administració, treia un 5, quedava per davant la persona que havia tret un 5. Vostè pensa que és raonable que puguin computar nou mesos d'experiència a l'Administració més que una segona titulació universitària? Jo crec que no. Vostè pensa que han de computar més sis o set mesos d'experiència a l'Administració que un doctorat universitari? Jo crec que no. En definitiva, crec que amb aquesta regulació que hi ha aquí a la Llei d'acompanyament hi ha un accés a la funció pública que jo crec que dona molta més facilitat i més igualtat.

Després parlava vostè de deduccions, si no ho he entès malament, del petit comerç. Miri, el petit comerç més val que el deixin estar, perquè vostè hauria de saber que enguany el Partit Popular ha decidit eliminar una desgravació general del 12% sobre els beneficis de què gaudien els petits comerços des de l'any 1993 per a tots els comerços que tributaven amb mòduls, que això és el 90% de tots els petits comerços que existeixen que tributen per aquesta modalitat, amb la qual cosa el millor és que deixin tranquils els petits comerços i no hi facin cap referència.

Però a més li vull dir una altra cosa. Nosaltres som una comunitat autònoma i, com a tal, jo no sé de què se sorprèn, que jo digués que un acte d'imposició fiscal era un acte de sobirania; és un acte de sobirania política, supòs que en això els parlaments es justifiquen a la història del constitucionalisme per habilitar el monarca pel que precisament hem fet avui matí, pressuposts, i per aprovar mesures fiscals. Som una administració tutelada des del punt de vista financer i a més li diré per què: el Sr. Aznar es dedica a fer rebaixes fiscals sobre impostos que estan cedits a les comunitats autònomes. A vostè li pareix normal que es prengui una decisió sobre un impost cedit, que tenim cedida la integritat de l'impost, que es prengui

la decisió que es deixi de tributar per actes jurídics documentats la cancel·lació de les hipoteques? A mi em pareix molt bé; si el Partit Popular vol fer aquesta rebaixa fiscal que la faci, però que la compensi a les comunitats autònomes. A vostè li pareix normal que es deixi de tributar l'habitatge habitual a l'impost de patrimoni? Em pareix molt bé, però que es compensin les comunitats autònomes allò que suposa, i vull dir aquí que això, aquesta política, segurament anirà a més, és a dir, que cada vegada més ens trobarem que des del Govern central s'anirà laminant la recaptació pels impostos cedits.

En definitiva jo crec, senyores i senyors diputats, que estam davant una esmena a la totalitat que es justifica precisament per fer avui un debat aquí d'esmena a la totalitat perquè no he pogut detectar que hi hagués cap fet ni antecedent que determinàs que avui fos necessari fer aquest segon debat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts. La Sra. Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, aquesta llei és una llei buida, és una llei autèntica de base zero, això li puc assegurar. Jo entenc que vostè intenti dir que el Partit Popular no hauria d'haver fet aquesta esmena a la totalitat, perquè vostè té una papereta difícil, perquè aquesta llei és una llei que no aporta res als ciutadans d'aquestes illes.

Parlar d'un tema tan important com són les deduccions autonòmiques a l'impost sobre la renda de les persones físiques, vostès que parlen de progressisme i de mesures socials, cap, cap mesura. La majoria de comunitats autònomes avancen. Si vol ho podem mirar, n'he mirat algunes; he mirat Múrcia, crea dues deduccions, una per compra d'habitatge, una altra per donatius al patrimoni històric; València, dues reduccions per les transmissions *mortis causa* d'empreses individuals, a l'impost de successions; Castella-Lleó, tres deduccions per família nombrosa, per naixement o adopció de fills, per inversions en patrimoni històric; Galícia, una deducció per naixement o adopció de fill per família nombrosa; La Rioja, deducció d'habitatge per a joves, deducció per segon habitatge en medi rural... Ja li dic, no sé si són totes o no, però la majoria avancen en l'autonomia financera, i nosaltres, dins el nostre programa electoral dúiem unes deduccions autonòmiques, i dúiem també la previsió d'un projecte de llei d'empresa familiar per regular mesures fiscals, per regular mesures formatives i per regular mesures tecnològiques de l'empresa familiar. Jo crec que és una bona iniciativa; a vostès no els agrada, perfecte, però jo crec que seria una bona iniciativa, que no seria una iniciativa partidista, jo crec que podria ser una iniciativa de tots els partits polítics.

Pertant, jo estic contenta que vostè s'hagi estudiat el nostre programa electoral, estic contenta, perquè el problema és que vostès no tenen programa electoral, aquest és el problema. El problema és que vostès tenen un pacte de govern, que és molt magre, per cert, és molt magre, i encara ni tan sols es posen d'acord en aplicar aquest pacte de govern, però no hi ha programa electoral, ho han tengut molt fàcil per renunciar als seus programes electorals.

Jo, del poc que diu aquest pacte, diu, per exemple, que baixarien el cànon de l'aigua. I on és, aquesta baixada? La veritat és que no la veim enlloc, no diu res del cànon de l'aigua... Aquí jo crec que allò que comença a ser preocupant és que vostès tenen afany de recaptació, i així ho mantenc. L'any passat varen pujar l'impost de transmissions patrimonials del 6 al 7%; em dirà que altres comunitats autònomes fins i tot del Partit Popular ho han fet, perfecte. Jo li dic que aquesta pujada va ser injustificada perquè va ser per pagar cadires, per pagar alts càrrecs, no va ser per fer inversions per als ciutadans d'aquestes illes. Enguany està a punt d'aprovar-se, no sé si va al plenari de dia 12, l'ecotaxa. L'ecotaxa és pressió fiscal, és augmentar pressió fiscal. Aquest és el problema, Sr. Conseller. En canvi quan parlem de noves deduccions autonòmiques, per petites que sigui, de tornar a avançar en aquesta autonomia financera, vostès idò res de res. Aquí les deduccions que hi ha, que en total podem..., una, dues, tres, quatre, cinc, sis, en va crear el Partit Popular, i vostès l'any passat en varen crear una i en varen suprimir una altra. Aquesta és la diferència. Com també varen crear l'impost de successions, reducció de la base imposable i l'impost de transmissions patrimonials.

Em diu també que no he dit res dels actes jurídics per a la Societat de Garantia Recíproca que vostès han regulat. Bé, és que suposa una mancança d'ingressos de 5 milions de pessetes per a la comunitat autònoma. La veritat és que no té cap importància econòmica; 5 milions de pessetes és el que diu la memòria econòmica del Projecte de llei.

Em parla també dels silencis administratius. Jo no li he parlat dels silencis, li he parlat de les durades dels procediments administratius, que aquest projecte de llei, que pretén corregir la Llei d'acompanyament de l'any passat perquè estava malament, jo no entenc les durades, perquè hi ha tres articles que s'han de posar en connexió amb dues disposicions addicionals, amb una transitòria, i amb una disposició derogatòria, i només li dic que aquesta regulació és una regulació on l'administrat no s'assabentarà de quin termini té l'Administració per resoldre el procediment administratiu.

Em parla també dels temes dels funcionaris i ha explicat tot el tema del concurs oposició que va deixar convocat el Partit Popular. Bé, això ho conti al Consell Insular de Mallorca perquè el Consell Insular de Mallorca, el seu partit dins el Consell Insular de Mallorca va votar exactament el mateix, va votar sí, ho va votar tot el pacte de progrés en el Consell Insular. La senyora exconsellera Pilar Ferrera copiar el concurs oposició del Consell Insular de Mallorca. Per tant ho expliqui al Consell Insular de Mallorca, aquesta discriminació que han fet vostès.

Em diu també que si n'Aznar ha abaixat les hipoteques. Sr. Conseller, tanta sort que el Sr. Aznar abaixa qualque cosa i abaixa les hipoteques, perquè si hem d'esperar que vostès ho facin podem esperar ben asseguts en aquesta qüestió.

Jo l'únic que li puc dir és, simplement, que creim que aquest era el moment de regular una sèrie de mesures fiscals importants per als nostres ciutadans, mesures que estan dins el programa electoral i que per tant nosaltres insistirem en el fet que s'adoptin, i simplement dir-li que crec que aquest era l'exercici adequat, perquè les deduccions que es puguin aprovar amb aquesta llei d'acompanyament, la gent, quan faci la renda de l'any que ve, encara no les veurà perquè és per als ingressos de l'any que ve, o sigui, per a la declaració de renda que la gent ha de fer l'any 2002. Per tant jo crec que quasi a meitat de legislatura era el moment de fer aquesta proposta. Ja dic que des del meu punt de vista aquesta llei d'acompanyament és una llei bona, jo crec que es desaprofita una llei importantíssima per crear mesures fiscals que beneficiïn els nostres ciutadans en lloc d'anar apujant i apuntant els impostos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer, en nom del Grup Popular. Sr. Conseller, té la paraula per tancar la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Aquí no hi ha cap govern que apugi els impostos, i apugi i apugi, el que sí és real i és una cosa incontestada que Espanya, des de l'any 96 al 99, ha estat el país de l'OCDE que més ha apujat la pressió fiscal, perquè vostès en saben de fer aquestes coses, és a dir, venen una reforma fiscal d'IRPF, però després, el gran impost que es diu inflació es menja més de la meitat d'aquestes deduccions per IRPF. El Sr. Rato deia un dia, "el nostre model econòmic és quasi miraculós -ara que està de moda que el Sr. Aznar faci la quadratura del cercle-, podem aconseguir o aconseguim un creixement econòmic i la inflació no baixa". El Govern del Partit Popular ha aconseguit dos rècords a la història de la democràcia, en un any duplicar la taxa d'inflació a Espanya, i el segon rècord, en dos anys quasi triplicar la taxa d'inflació a Espanya. Això sí que és un impost. Això suposarà a les empreses espanyoles, aproximadament, 200.000 milions de pessetes, suposarà aproximadament 300.000 milions de pessetes en matèria de pensions, això sí que és un impost.

No em parli de desgravacions fiscals, nosaltres som la comunitat autònoma que en té més, ens guanya només Catalunya i València. Castella-Lleó en té quatre, Galícia en té dues, Madrid en té tres, Múrcia en té tres, nosaltres en tenim cinc, però és que avui matí també li he demostrat que el que vostès fan és una desgravació fiscal, posant una base imposable molt baixa perquè afecti poc i perquè tenguin pocs efectes de disminució de l'ingrés recaptatori i, en definitiva, els permet vendre que baixen els impostos. No, no és així, no és així.

Vostè em diu ara, "aquesta deducció, a Isba, la memòria posa 5 milions de pessetes", sí, posa 5 milions de pessetes, li he dit, crec que és una mesura petita, però posada o combinada amb les altres mesures, crec que és important, però és que vostè se'n recorda de la campanya que feren que deduïen 10.000 pessetes per a les despeses universitàries?, una campanya tremenda, això té un cost de 26 milions de pessetes, ha tengut un cost de 26 milions de pessetes. La custòdia de fills, això que els preocupa tant, la despesa dels fills i les rendes més baixes, ha tengut un cost d'11 milions de pessetes, 11 milions de pessetes. És a dir, si això té efectes, vol dir que afecta quatre persones i que atesa aquesta minva de recaptació, vostè comprendrà que, independentment del que es deia, no?, es deia "*las rebajas fiscales costarán 1.000 millones de pesetas*", i això era el que es venia, la realitat no és aquesta. Però també s'ha de dir una altra cosa, la tècnica tributària de la deflació de les tarifes, és una tècnica que permet que no augmenti la pressió fiscal indirecta derivada de l'increment de la inflació. Si ara tenim una inflació que es troba al voltant del 4%, què era el que havia d'haver fet el Govern central?, deflactar les tarifes d'IRPF amb un percentatge aproximat al 2% i actualitzar les desgravacions. Si hi ha una desgravació que permet, per exemple, als pensionistes, tenen una desgravació de 650.000 pessetes, bé, però aquesta desgravació ve de l'any 99, ha tengut un efecte la inflació damunt aquestes desgravacions, actualitzem-la, el fet de no actualitzar-la suposa 76.000 pessetes més que paguen, en definitiva, no modificar les tarifes i les desgravacions, li suposarà al Sr. Aznar 200.000 milions de pessetes. A mi és que m'agradaria saber què vol fer el president del Govern amb tants de doblers, m'agradaria saber què vol fer. 2 bilions de pessetes per increment del cost dels preus dels combustibles, perquè li explicava avui matí, damunt el preu d'un litre de benzina, si la benzina val 100, l'IVA és 16 pessetes, si la benzina val 200, l'IVA és de 32 pessetes. És a dir, anam incrementant ...

No vull entrar a comentar, bé, sí, em fa ganes comentar, perquè a més hagués resolt molts de problemes segurament a Espanya i no estaríem amb històries de déficit zero i equilibris pressupostaris, el major regal de la història econòmica d'Espanya, el major regal econòmic de la història d'Espanya el feren vostès amb la subhasta de la telefonia mòbil, que ara intenten corregir amb una taxa d'utilització d'espai radioelèctric, dia 12 de març, el dia abans de les eleccions generals de l'Estat, el dia de reflexió, es munta i s'improvisa un concurs per adjudicar la telefonia mòbil. Això va suposar 86.000 milions de pessetes. A Alemanya, per aquest mateix concepte, es varen recaptar 8 bilions de pessetes, a Anglaterra, la fase de subhasta els va suposar 6 bilions de pessetes. En definitiva, ara ho volen corregir, no saben com, amb la taxa aquesta d'utilització d'espais radioelèctrics es parla de 3 bilions de pessetes en 20 anys. Això, si no s'hagués fet aquest regal, que a més hi ha coincidències o interessos conjunts, això hagués suposat, segurament, que les pensions estaven garantides fins a l'any 2020.

En definitiva, jo crec que, i repetesc, l'esmena a la totalitat no està acreditada, no hi ha un increment de pressió fiscal en absolut, el que sí és cert és que els ciutadans sí han notat un increment de la pressió fiscal amb la política del Partit Popular del Sr. Aznar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara un torn d'intervencions. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup ha quedat un poc desconcertat, perquè, realment, ja quan havíem de preparar aquesta intervenció, era difícil saber els motius que s'al·legarien per a l'esmena a la totalitat, i han quedat confirmats els temors que no hi havia motiu, senzillament amb la seva defensa, que s'ha hagut de basar amb el que no hi havia i no amb el que hi havia. Jo crec que les reflexions sobre el no-ser ens podrien aconduir tots a la náusea, i crec que és més interessant aquí discutir o no, allò que realment ha plantejat aquest govern quan ens ha dut el projecte de llei.

Nosaltres, el primer que volem destacar, com a mèrit, és que no té cap contingut en el sentit de la Sra. Cabrer aquesta llei, creim que aquests caixons de sastre o caixons desastre amb els quals s'havien convertit, amb l'argument, com molt bé s'ha exposat, de la rapidesa procedimental, d'anar-hi ficant tot allò que convenia, i cada vegada ficar-hi vagons perquè fos un bon tren de mercaderies, jo crec que és una tàctica i una tècnica que, a part que el Tribunal Constitucional l'ha anat desmantellant, la veritat és que per pura higiene democràtica, crec que tots els parlaments del món, començant per aquest, haurien d'intentar evitar. Crec que el que fa aquesta llei és precisament agafar allò que recull la seva mateixa exposició de motius, però que realment és doctrina jurisprudencial consolidada ja del Constitucional, que parla d'una unitat d'acció racional per al compliment dels objectius de política econòmica de l'any. És a dir, legítima que siguin regulats elements de política fiscal, bàsicament actualitzacions, sense canvis substancials, amb una intenció normalment que tinguin efecte dins el mateix any dels pressuposts, i després normativa de funció pública.

Per tant, jo crec que això era el correcte, nosaltres volíem pujar a aquesta tribuna a fer la defensa de les normes que aquesta llei imposa en aquest sentit, però tot el debat se n'ha anat o ens ha semblat que era així, cap a les esmenes parcials que ens anuncia el Partit Popular, que degueren entrar en aquest parlament fa dos dies o tres, no ho sé, fa poc temps, i que tendrem ocasió i moment procedimental oportú per discutir. Nosaltres ni ens hi volem pronunciar en aquests moments, creim que pot ser interessant parlar-ne, però, en qualsevol cas, no és ara quan haguem de discutir si aquesta llei és correcta o no, depenent del que no diu.

Temes de política fiscal. Efectivament, nosaltres també pensam que amb l'element que hi ha de deduccions dins l'IRPF ja s'ha fet un camí, consolidat a nivell autonòmic, jo crec que realment d'un cert interès, no vol dir que no s'hi pugui aprofundir, aquest tema el podem continuar debatent, i una cosa que sí que ens convenç moltíssim del discurs del Partit Popular és caminar cap a l'autonomia, autonomia de decisió fiscal. Desgraciadament, allò que presenten és absolutament anecdòtic, comparat amb la grandiloquència d'aquests termes d'economia fiscal, jo crec que qui la podria donar, amb impostos cedits, amb una altra regulació i donant part al pastís hisendístic de les comunitats autònomes, és evidentment el Govern del Partit Popular, és l'Estat que ens podria donar un marge de maniobra, perquè, si no, podem discutir i hem de discutir les propostes que es puguin fer respecte d'esmenes parcials en aquesta llei d'acompanyament, però són senzillament ridícules pel que és, per al nostre grup, parlar de política fiscal, en majúscules, per un país i per un parlament que és bàsicament, com tots sabem, un dels elements claus de la sobirania política poder parlar d'aquests aspectes.

Creim que, efectivament, si volen parlar d'això ens hi trobarem, però, per favor, parlem-ne en minúscules, en volem parlar, de totes les minúscules que facin falta, però apuntin-se a les majúscules, perquè si no, senzillament feim rialles.

Del que es tracta i estam completament d'acord amb el que apuntava el conseller, és d'efectes cosmètics, efectes de gestos que bàsicament es gasten més doblers amb la publicitat de l'element de l'esmena o de la deducció que amb el que realment repercuteix al ciutadà en pessetes reals, i això, evidentment, no ens interessa com a política ni social, ni com a polítiques reals que afectin els ciutadans. De fet, normalment, en el que són polítiques socials, polítiques d'intervenció, creim més en la política de despesa que en la política d'ingressos, en els ingressos bàsicament en aquests temes es fan gestos i en la despesa en poden fer, evidentment en beques, en intervencions públiques en educació, en intervencions públiques en sanitat, de benestar social, es poden fer moltíssimes més coses d'empenta que no el que es pretén amb aquests elements, que jo crec que s'han d'analitzar o s'han de discutir, però que realment són poc decisius dins la vida dels ciutadans. Són ridículs, quan diu, una minva, ha dit el conseller, representaven una minva de no sé quina quantitat el que havien realment suposat aquestes deduccions. En qualsevol cas, les analitzarem quan parlem de les esmenes parcials i en això ens remetem.

En funció pública, s'ha volgut entrar dins un debat un poc estrany, al nostre mode de veure, ni satanització del concurs per part del nostre grup ni molt menys sacralitzar el concurs, perquè creim que els hàbits d'ingrés al Govern en el temps del Partit Popular ens fan ser especialment cauts en aquesta convocatòria d'oposicions. Molt contents de veure que el Partit Popular s'interessa ara i hi ha un canvi d'actitud respecte de la necessitat d'oposicions, veure que ara es consideren eternes, una cosa que s'eternitza durant mesos, quan ells han estat anys i s'ha creat una situació anòmala i complicada amb el tems dels interins, bàsicament perquè la roda concurs-oposició, concurs-oposició, concurs-oposició, concurs-oposició, no ha funcionat com calia, en part també per pedres

a les rodes que es posen des del Partit Popular de l'Estat, també una política en aquest sentit començada pel Partit Socialista de limitar l'accés a la funció pública en percentatges respecte de l'oferta global, que nosaltres creim que són males polítiques. En qualsevol cas, en qüestions autonòmiques, és evident que tothom té dret a canviar, estaria bé demanar disculpes quan un canvia o entonar el *mea culpa* i fer un acte de contrició, però bé, com a mínim canviar és important, però el problema l'ha creat el Partit Popular.

Respecte dels consells, només a nivell d'aclariment, el que voldria aclarir primer és que no eren tots els grups que varen votar a favor l'any 98, n'hi va haver un, que era el nostre, que no va estar-hi d'acord, va costar el càrrec, per cert al conseller de recursos humans d'aquell moment, que va dimitir de la seva responsabilitat, però sí que li vull dir una cosa i la vull destacar, i és que hi va haver unanimitat i pau social en la mesura, idèntica que la de la comunitat autònoma, i per què?, jo m'ho demanaria molt, això, l'única impugnació que va tenir el Consell de Mallorca va ser una sorprenent plataforma d'interins que a la tercera fase, quan ja no venia ni a conte, va impugnar i va ser completament desestimat fins ara en totes les seves actuacions, perquè només tenien intenció, sense cap benefici ni interès a salvar l'opció, sinó que senzillament era una maniobra, com després s'ha demostrat, d'impugnació del consell per un problema que hi havia al Govern. Jo faria mirar per què una mesura va tenir completa aquiescència social i l'altra va tenir guerra, directament, i ha acabat en no-res, ha acabat en terra aquella proposta de l'any 99.

En qualsevol cas, crec que és positiu també que facem aquesta reflexió que aquests percentatges de concurs que han caracteritzat aquesta darrera tongada, ja dic, amb un problema d'anys de no regularitzar el tema, no poden continuar endavant, i creim positiu que aquest tema es resolgui d'una manera més assenyada i, per tant, donarem suport a aquesta proposta.

De totes maneres, no hem vist tampoc que s'atacàs directament la modificació de la Llei de funció pública, ni tan sols a les esmenes parcials, i l'únic que se cerca és una situació *ad hoc* per a aquestes oposicions, tornant i mantenint el 45%, amb un 35% per fer feina al mateix consell insular, quan tota la doctrina jurisprudencial ja sabem que no es pot donar a la mateixa administració o a la mateixa comunitat autònoma, no se li pot donar ni més ni menys punts que haver fet tasques o feines a d'altres administracions públiques, etc.

El PP jo crec que s'equivoca amb aquest *mantenella y no enmendalla* i, en qualsevol cas, sí que hi ha d'haver una negociació en el moment que correspongui la convocatòria, i nosaltres al que donam suport és al que parlem ara, que és amb la Llei de funció pública i els canvis que s'hi proposen en aquesta llei d'acompanyament.

Quant al procediment administratiu que és l'altre element, que hi està, jo crec que a més, a esquerra mà, en el sentit que realment seria interessant tenir una llei de procediment o una llei administrativa que ho regulàs, jo crec que s'ha fet imprescindible. Hi ha dos elements que així ens ho recomanen,

un és que la nova llei de procediment administratiu estatal va entrar en vigor el mes d'abril de l'any 2000 i que, efectivament, la regulació que es va fer a la comunitat autònoma a través de la Llei de pressuposts, d'acompanyament als pressuposts de l'any 2000, no va ser primera, va ser anterior a aquesta nova modificació i, segona, no ha estat prou encertada i aquesta la millora substancialment, més amb un aclariment, tal vegada el que no ha entès, entenc, la portaveu del Partit Popular, les diferències o les modificacions que es produeixen, a mi ara em disculparan que no entri a fer la seva valoració perquè tampoc no s'ha entrat a qüestionar-les cas per cas, però crec que hi ha un element, més enllà de la diferència entre el que hi havia i el que hi ha, hi ha un aclariment important quant al que són els terminis per notificar, per resoldre i els efectes del silenci, perquè hi ha una graella que si no és exhaustiva s'haurà d'aclarir, però hi haurà un element perquè tothom pugui criticar o analitzar si hi ha tots els procediments, jo supòs que sí, no hem pogut dedicar tot el temps a aquest treball, però sí que aclarirà moltíssim, jo crec, de cara al ciutadà, de cara als aplicadors del dret, clarificarà quin és cada procediment, quina normativa se li ha d'aplicar.

Ja dic que aquesta llei d'acompanyament ha quedat sense enemics, si no és a la rèplica que s'aclareixin molt bé quins són els elements que es volen retocar, nosaltres no n'hem vist. Hi ha aportacions, hi ha esmenes parcials d'inclusió, que supòs que hi haurà un debat en ponència, en comissió, en aquest mateix plenari per discutir-les, no veim que qüestionin la necessitat i la conveniència d'aquesta llei d'acompanyament que, ja dic, que nosaltres valorem molt positivament que s'hagi amagrit, ben al contrari del que fa el Grup Popular, que manté aquesta idea de lleis camions d'acompanyament, i només una darrera referència al que he sentit i al que he vist d'esmenes parcials, que no té res a veure, ja dic, amb una esmena a la totalitat, però que és el tema de la Llei de consells.

Jo crec que tenen una veritable obsessió amb aquesta llei de consells, diu que es torna quinze anys enrera, quinze anys enrera, si no es deroga la nova llei, jo, evidentment, no vull saber amb quins postulats vostè pot fer aquesta afirmació, supòs que és des d'una visió que els consells no han de tenir la prioritat ni el pes polític en aquesta comunitat que els dona la nova llei, si no, jo personalment no puc entendre aquesta categòrica afirmació, perquè evidentment tenim una llei que en alguns punts ha estat impugnada pel seu grup o per les seves sigles a una altra institució, amb els mateixos arguments que vostès han utilitzat en d'altres ocasions, jo crec que atemptant directament contra l'autonomia d'aquest parlament, des d'un punt de vista que no es defensa cap interès del ciutadà, no es defensa cap llei de l'estat, és a dir, cap norma d'estat o cap interès de l'estat, sinó que és l'estructura política d'aquest país, que jo crec que és evident que l'ha d'escometre i l'ha de decidir aquest parlament d'una manera sobirana, i que no hi ha l'estat (...) que tenguí vela en aquest enterrament.

En qualsevol cas, content, com a mínim, que hagi afirmat aquí una cosa que, pel que jo havia vist en premsa, vostès no ho havien entès, que és possible que es puguin considerar vigent les comissions insulars d'urbanisme i que no queden derogades a dia 1 de gener. És possible, jo crec que és

claríssim, claríssim i inapel·lable, però, en qualsevol cas, ja em va bé aquest dubte existencial que vostès introdueixen avui per primera vegada, perquè, fins ara, semblava que entràvem dins un caos, millor dit que la impugnació de l'Estat havia estat tan poc intel·ligent que deixava aquest país immers en el caos, perquè al final era això, al final és això. Afortunadament, jo crec que no ha estat així, sinó que existeix, efectivament, una xarxa que regula perfectament quina és la situació institucional mentrestant, i, evidentment, els consells podran eliminar els representants de la comunitat autònoma, del govern, en aquesta tutela completament innecessària que mantenen damunt les comissions insulars d'urbanisme, gràcies a Déu això no ha estat impugnat i, per tant, amb normativa pròpia, amb els reglaments propis dels consells, es podran eliminar aquestes figures. Mentrestant queda la situació *ex ante* i pertant tota la seguretat jurídica que cal reclamar al món i al país a nivell institucional.

Moltes gràcies.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Alorda. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Tirso Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Un text de no fa massa temps, no sé els anys, però és igual, començava, un text legal, començava d'aquesta manera: "Les lleis usualment denominades d'acompanyament dels pressuposts generals s'han utilitzat fins ara com una mescla de normes de molt diversa naturalesa provocant una dispersió legislativa que dificultava als ciutadans el seguiment (...) normativa; fins i tot, les normes incloses en les esmentades lleis d'acompanyament dels pressuposts, a vegades ni tan sols tenien transcendència econòmica o pressupostària, la qual cosa, evidentment, suposava desvirtuar la naturalesa pròpia d'una llei d'acompanyament als pressuposts generals".

Una llei d'acompanyament sempre serà la més feble i la més possible a presentar-li una oposició de front, se la'n dugui, Sr. Conseller, i faci'un una altra, o per buida o per plena, si per plena perquè vol regir aspectes que no tenen res a veure amb els pressuposts, si buida, com és en aquests casos, perquè no hi ha contemplades les idees que l'oposició, sense compromís de govern, troba que hauria d'incloure una llei d'acompanyament. I així, la portaveu, d'una forma intel·ligent, sap perfectament que l'oposició està guanyada, o per massa o per massa poc. I açò és correcte.

Jo l'he escoltada amb deteniment i, a més d'aquesta cosa de buidor, segons el seu criteri, el que ha quedat clar és que sobretot tenia un pecat de desil·lusió, de falta de dinamisme, que no ho entén, açò no és culpa de la llei, òbviament, i la magror del pacte, igual que si foc cosa de xulla el funcionament dolent o bo d'un pacte entre forces diferents, que no passa per

una idea única, sinó que precisament la bondat d'un pacte és un pacte d'actuació, les idees cadascú conserva les seves, fins i tot dins el Grup Popular hi ha diputats que pensen diferents de la Sra. Cabrer, i en tant que ella és la portaveu, els que pensen diferent, els heterogenis, es converteixen en homogenis a l'hora de votar. I no té més pecat. Igual que no té més pecat el grup d'aquest cantó fins allà, de formar part de grups polítics diferents però haver estat capaços d'una gran magnanimitat, ser capaços de fer feina junts al voltant d'un projecte, amb totes les contradiccions que es vulguin, totes, però quan es vota, es vota a favor d'un projecte que és subscrit i no firmat, m'és igual si no està firmat, per les cinc forces que donen majoria a aquest parlament. I açò és la forma, la grandesa i la misèria de la política parlamentària democràtica, i no ens han d'esvalotar ni ens han de sentir buits ni magres, ni han de deixar d'entendre el funcionament fonamental, bàsic de qualsevol democràcia.

Deixarem anar, perquè tothom els coneix, quins són els factors que modifica aquesta llei d'acompanyament, perquè l'honorable conseller ha estat prou clar i eficient quan els ha explicat, que hi havia normes de tipus tributari sobre el joc o sobre els actes jurídics documentats, que també n'hi havia d'administratius, sobre el silenci administratiu i també hi havia el factor de les oposicions que és, si més no, un terreny llefiscós, perquè hi ha un problema amb els temes de selecció de personal, si tenim moltes places i les volem cobrir de cop, no hi ha cap garantia que els més avisats, els més experts, intel·ligents i preparats cobreixin aquestes places, perquè el nombre d'intel·ligència que hi ha, és un nombre fix per ara que es va mantenint a través de la història, es cobreixen unes places, un altre anys se'n cobreixen unes altres, etc., que la funció pública o haver fet feina no sigui mèrit més que *a posteriori* per a qui ha aprovat unes oposicions i després selecciona en funció de la seva preparació i la seva feina, és una cosa clara, és una diferència que hi ha d'opinions, però, per l'amor de Déu, el que no podem causar, no la podem qualificar de ser una maldat, no ho és una maldat, és un procediment que des d'aquesta banda consideram que dona més garanties que el personal seleccionat ho serà en funció de la seva preparació, eficiència i capacitat de feina.

Però hi ha una cosa molt perillosa quan discutim aquestes coses, i és voler incidir a través d'una llei d'acompanyament als pressuposts al sistema social i econòmic que hi ha establert a un lloc determinat. Una de les qüestions, -li promet que l'he escoltada, però amb atenció, primer de tot perquè ho fa molt bé, fins i tot quan no té raó-, mirau, perquè es bonifiqui tenir fills o tenir fills adoptats en funció de (...), què és el que es pretén?, augmentar el nombre de fills que tinguin les famílies, el que deien els catalans, hem de fer més catalanets?, què és que hi ha necessitat que l'índex de natalitat o l'índex de fills per família augmenti en aquesta comunitat?, si no és així, no té objecte donar un tractament d'afavoriment a través de normes de rebaixa de l'IRPF, perquè la gent, fins i tot, vagi a comprar fills a aquests mercats procel·losos que hi ha a l'exterior.

Empreses familiars, em sembla que hi ha un estudi de la Pime que considera que sobraven en aquesta comunitat autònoma

devers 3.000 negocis de tipus familiar o petit, hi ha una superpoblació, la cosa és claríssima, n'hi ha molts d'ells, i a les zones turístiques ho veurem, que només estan oberts quatre mesos a l'any, i amb aquests quatre mesos a l'any volen viure tot l'any, després nosaltres, d'una forma grandiloqüent parlem de competitivitat i de preus que siguin favorables per als consumidors. Hi ha un contrasentit o almenys hi ha una postura pot elaborada o que l'únic buit que vol omplir és quedar bé amb açò de l'empresa familiar i l'empresa petita. Què és una empresa petita?, a veure, quants d'empleats ha de tenir una empresa perquè li diguem petita?, una petita i mitjana empresa, n'hi ha de 300, eh? No es pot dir, d'una forma genèrica, beneficiem la petita empresa o l'empresa familiar, hi ha empreses familiars potentíssimes en aquesta comunitat autònoma, què és el que determinam?

A mi em sembla que la idea de tenir una llei específica de protecció a aquestes petites empreses no ve tant perquè siguin familiars com perquè siguin petites, i les petites només està calculat sota el potencial de capital que pugui tenir qui ha d'obrir una empresa. I en democràcia, ja se sap, que una de les virtuts que té és que cadascú acabarà així com vol, i que no ha d'esperar de les institucions públiques més que afavorir, com un sistema d'augmentar els nivells d'ocupació de la comunitat, protegir certes professions o certes dedicacions o certs negocis, però que sigui familiar o que sigui petit no és cap mèrit perquè tengui una contemplació específica, perquè tengui un tractament de favor a través dels pressuposts d'aquesta comunitat autònoma a través de la recaptació d'IRPF. És igual una carnisseria familiar que una fàbrica de sabates familiar? - és la mateixa circumstància un electricista, aquí com que tots els que posen noms tècnics solen tecnificar, els comptes també tornen grosses d'una forma sobtada - que aquell negoci familiar que es dedica a l'agricultura no crec, i tot reconeixent la bona fe de la Sra. Cabrer, que vol protegir aquest gent, però no crec que sigui ni el moment, ni l'ocasió, ni que estigui justificat el motiu perquè ho contempli una llei d'acompanyament als pressuposts de la comunitat autònoma, que d'una forma encertada són buit d'aquests projectes i són plens de modificacions de taxes, de procediments administratius, del sistema d'accedir a la funció pública d'una forma neta, que la puguem repetir, que la gent que hi participa i surt seleccionada està convençuda que ho ha fet per mèrits i capacitat.

El Sr. Aznar va davallar, si no ho record malament, la cancel·lació de les hipoteques, que era un impost que recollia la comunitat autònoma, és a dir, que va ser gentil i generós amb la butxaca d'un altre, i açò aquí no ho han de promoure.

Gràcies per la seva atenció.

(Aplaudiments i enrenou a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Pons. Por contradicciones tiene la palabra la Sra. Cabrer, del Grup Popular, por cinco minutos.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Alorda, en primer lloc jo crec que vostè hauria de votar la nostra esmena a la totalitat, de devolució, perquè pràcticament m'ha donat la raó en moltes coses. M'ha dit que de les deduccions a l'IRPF de la Llei d'empresa familiar en podem parlar durant la tramitació parlamentària. Estic contenta i li ho agraesc, per ventura sortirà qualche cosa d'aquesta llei tan buida. M'ha dit que el concurs oposició del Consell Insular de Mallorca era idèntic; estic contenta que ho reconegui perquè és que eren idèntics, simplement això.

Dels procediments administratius, de la durada, m'ha dit també que la regulació que es va introduir l'any passat era una regulació incorrecta, i que amb aquesta es millora. Jo crec que amb aquesta regulació li dic que no ho entenc, perquè hi ha moltes transitòries, una derogatòria que deixa en part en vigor la de l'any passat, i bàsicament crec que és difícil entendre les durades per l'administrat, simplement això i crec que per ventura amb la Llei de l'Administració que s'ha d'aprovar estaria millor regulat.

I del tema dels consells insulars, simplement dir-li que mantenim que hi pot haver problemes d'aplicabilitat jurídica greus, perquè tenim una llei impugnada, el seu tronc fonamental, que ha derogat la Llei del 89. Per tant, no hi ha llei del 89, hi ha aquesta i només a mitges, i hi ha problemes d'interpretació jurídica sobretot en el tema dels representants de la Comissió Insular d'Urbanisme nomenats pel Govern. Simplement hi ha dubtes i creim que seria millor que aturéssim tota aquesta llei i almanco estaríem com des de l'any 89, com estàvem fins ara.

Al Sr. Pons, al Sr. Tirs Pons, simplement dir-li en primer lloc que agraesc les seves paraules, que hi ha molta diferència entre la seva intervenció i la del Sr. Diéguez davant la Llei de pressuposts i que crec que vostè és un vertader mestre de l'art parlamentari, i m'ha agradat molt la seva intervenció.

Em diu que no passa res en el fet que hi hagi un pacte de govern on tothom renuncia al programa electoral. Jo el que li vull dir és que efectivament no és un problema, que hi hagi un pacte, el problema és que no hi ha programa electoral, des del nostre punt de vista; hi ha un pacte, magre, i per exemple aquest pacte contenia poques coses, però una de les coses que contenia en matèria fiscal era la rebaixa del cànon de l'aigua, fins i tot el Sr. Roig, candidat a batle, va dir que se suprimiria per als ciutadans de Palma i, d'això, no en trobam cap declaració per part de cap membre del Govern ni dels diputats que donen suport a aquest govern, quan és una promesa que va fer el Sr. Antich en el seu discurs d'investidura. El mateix respecte del rescat del túnel de Sóller, per exemple.

Per tant, nosaltres en aquest sentit li deim que nosaltres sí que teníem un programa electoral i que aquest programa electoral, que va votar quasi la meitat dels ciutadans d'aquestes illes, contemplava unes deduccions autonòmiques, contemplava una llei de l'empresa familiar, aquesta llei d'empresa familiar jo crec que sí que és el moment de poder-la

regular; efectivament és una llei que és per al petit comerç, però sobretot perquè l'empresa familiar és un sector nombrós en aquesta comunitat autònoma, i jo crec que seria una llei ni partidista ni res, jo crec que és una llei que és important que es reguli amb mesures fiscals, amb mesures formatives i de noves tecnologies.

Pertant, ja que aquesta llei d'acompanyament realment està buida, realment la notam mancada d'il·lusió, que no contempla cap aspecte que puguem dir que avançam en segons quins temes per a segons quins sectors, per tant nosaltres hem omplert un poc aquesta llei. Simplement era això perquè la veritat és que no diu res de res.

Ja dic que... Després m'ha dit del Sr. Aznar, també m'ho ha dit el conseller. Miri, jo la veritat és que a tots els debats s'ha donat la culpa al Sr. Aznar, com sempre, a Madrid, que el Sr. Aznar ha abaixat les hipoteques i això ha repercutit en els ingressos de la comunitat autònoma. Jo els dic que tanta sort que el Sr. Aznar pren mesures d'habitatge. La realitat és que és complicat que es dediquin a criticar precisament els socialistes la política pressupostària del Sr. Aznar, perquè està a anys llum el Sr. Aznar de com varen deixar els socialistes Espanya: reducció de despesa corrent...

(Remor de veus)

Sí, sí, fallida de la Seguretat Social, fallida de la Seguretat Social, fallida. El Sr. Aznar dèficit zero, baixada de la renda, baixada de l'impost de societats, baixada de l'IAE per a aquesta legislatura, reducció... Jo ho entenc que es posin nerviosos, però això es va veure a les eleccions generals d'encara no fa un any, on el Partit Popular precisament va arrasar per la seva política econòmica. Per tant no parlin tant de regals del Sr. Aznar...

(Continua el remor de veus)

...perquè els autèntics regals del Sr. Aznar han...

EL SR. PRESIDENT:

Señores diputados y diputadas, por favor, un poquito de calma.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Per tant no parlin tant dels regals del Sr. Aznar, perquè els majors regals de l'època socialista varen ser Rumasa i Polanco.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Sr. Alorda, por un tiempo de cinco minutos, por favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, constata la Sra. Cabrer que efectivament jo li don la raó en el fet que la Llei du poques coses. En el que no li don la raó és en la valoració que en fa. Nosaltres ho valoram positivament, això és el que haurien d'haver sempre, i vostè ho valora negativament perquè considera que ha de dur moltíssimes més coses. Per tant, jo insistesc en el fet que el mèrit d'aquesta llei és ajustar-se a allò que ha de ser una llei de pressupostos.

Respecte al fet que no hi ha projecte, jo crec que és una crítica nova dins la dreta històricament, però ara vostès hi insisteixen molt, darrerament, perquè sempre havia dit la dreta que el problema de l'esquerra precisament era el seu excés de projecte i d'ideologia. Jo confii que efectivament s'anirà fent feina amb seny i en haver acabat comptarem. Nosaltres creim que vostès varen deixar el llistó prou baix; jo els ho agraesc en aquest sentit perquè serà bo de superar, perquè es tracta de veure sien quatre anys som capaços de fer el que vostès feren en 16. El que feren en quatre ja està superat.

Jo el que crec també és que, potser si falta il·lusió, potser és vostè que té poca il·lusió o estan pocs il·lusionats i ens la projecta a nosaltres amb un mecanisme psicològic prou estudiat. En tot cas no passi pena que nosaltres molta il·lusió sí que en tenim; il·lusos no ho som, però il·lusió en tenim molta, i per tant no passi ànsia que mirarem de dur endavant molts de projectes. No és aquesta la llei, jo crec, que ho ha de demostrar, l'itinerari de totes les tramitacions que faci aquest govern i les que es publiquen als *butlletins* sense passar per aquí ben bé ho demostraran.

El que més lamentam, de totes maneres, és aquest suport a la pràctica jo quasi diria..., no sé si neocolonialista, però en qualsevol cas de recuperació de totes les competències i de centralització de tota la decisió política cap a l'Estat que està fent el Sr. Aznar. Jo voldria veure un distanciament respecte d'aquesta tècnica que ens sostreu autonomia financera, ja que parlem de pressupostos, de decisió política sobre la despesa com és el tema de carreteres, el tema d'aigües, el tema de tantes coses que vostès ens estan llevant, vostès com a projecte polític, Partit Popular, ens estan llevant autonomia.

Pertant, entretenir-nos en la cosmètica d'una deducció més o menys que signifiquen 12, 20, 30 milions de pessetes a l'any, quan realment -com deia el Sr. Pons- recordava que la generositat de l'Estat amb llei dels menors, amb les modificacions educatives, amb el canvi dels actes jurídics documentats, la veritat és que la generositat de l'Estat la faci a costa de l'autonomia política i financera de les comunitats autònomes, això és massa fàcil. Ens agradaria que en temes de país, en temes d'autogovern, allà on realment hem de demostrar que aquest parlament lluita i treballa per la seva independència i per poder tenir una feina que vagi en millora dels nostres ciutadans, ens agradaria comptar amb el grup majoritari de l'oposició, amb el grup majoritari d'aquest país, en comptes d'aquest "seguidisme" i aquesta entronització del Sr. Aznar, però, vaja, comprenc que vostès es deuen al seu programa.

Nosaltres, no passi pena, que anirem implementant així com puguem el nostre.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Pons, en nom del Grup Socialista per tancar el torn de contrarèplica.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Hi ha un perill constant quan un presenta una esmena a la totalitat i no té prou raons a adduir que facin entenedor, per part de tota la cambra, el que ha motivat el rebuig a la totalitat. Hagués quedat molt bé que no s'hagués presentat aquesta, i hagués estat una intenció, o una temptació, o una feina duita a través d'esmenes puntuals sobre aquesta mateixa llei, perquè el que ha quedat clar és que no hi ha material per dir que rebutgen tota la Llei, perquè si és pel que falta, es pot afegir en fase parlamentària, i no hi ha hagut cap intenció de dir què és el que sobrava.

Però faig aquesta intervenció amb un avís al navegant. La demonització de l'adversari a través de males companyies és una pedra que pot caure damunt el mateix terrat. A un li diran Polanco i a l'altre li diran *el innombrable*, m'és igual; no és una qüestió personal, si feim política i allò personal es deixa imposar sobre les idees, feim flac favor a les idees i menys favor a la política. Després no ens podem queixar de quin és l'aspecte o quina la visió que té el ciutadà d'aquestes actuacions. Per tant, a mi m'agradaria que en futures intervencions les demonitzacions o desqualificacions en aquesta banda de la cambra no fossin tan espesses, perquè vostè ha de recordar aquell rodolí que hi ha, i el diré en castellà perquè així el vaig aprendre: *"Llegaron los sarracenos y nos molieron a palos, porque Dios ayuda a los malos cuando son más que los buenos"*. Els d'aquesta banda són més que la d'aquella, per açò guanyen les votacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons en nom del Grup Socialista. Algun grup que no hagi intervengut vol intervenir en torn de fixació de posicions?

Idò el debat està substanciat i procedeix la votació.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de l'esmena plantejar pel Grup Popular que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra, posin-se drets, per favor. Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 27; vots en contra, 31. En conseqüència queda rebutjada l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular al projecte de llei de diverses

mesures tributàries, administratives i de funció pública i econòmiques.

I substanciat i acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma